

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 4T/29/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113010551
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7113010551.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.11.2015 samosudca JUDr. Ladislav Bujňák v trestnej veci proti obžalovanému H. X., Q.. XX.X.XXXX v Košiciach pre prečin podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný:
H. X. - Q.. XX.X.XXXX T. X., W. U. J., I.. H. Č.. XX, K. X.Z. - K.

uznáva sa vinným, že

1/ v Košiciach dňa 9.11.2009 na ul. S. Č.. XX v postavení prokuristu v kancelárii pobočky spoločnosti U. S. Y.. N.. K.. v rámci dojednania prepravy tovaru so spoločnosťou U. S. P. Y.. N..K.. predložil konateľom tejto spoločnosti fiktívny poistný dekrét vytvorený pod hlavičkou spoločnosti U. S., Y.. N.. K., ktorý bol podpísaný a to za účelom povinného poistenia prepravovaného tovaru s určeným záväzkom zaplatiť R.. X. v hotovosti sumu vo výške 1000 Eur, ktorá mu bola následne vyplatená v dvoch splátkach a to dňa 11.12.2009 vkladom na jeho bankový účet v W. v sume 400 Eur a dňa 29.12.2009 osobným odovzdaním finančnej hotovosti vo výške 600 Eur od J. U., pričom žiaden doklad o prevzatí tejto finančnej hotovosti nevystavil a uvedenú finančnú hotovosť si pre vlastnú potrebu ponechal, čím takto svojím konaním spôsobil spoločnosti U. S. P. škodu v celkovej výške 1000 Eur

2/ v Košiciach dňa 27.8.2008 na ul. S. Č.. XX v postavení prokuristu spoločnosti U. S. Y.. N.. K.. A. vyhotovil pod č. XXX/XXXX fiktívnu proformafaktúru na základe ktorej s odôvodnením, že sa jedná o poistný dekrét pre spoločnosť U. S. Y.. N.. K.. v prípade nedodržania prepravných podmienok vylákal od konateľa spoločnosti O., Y.. N..K.. so sídlom R. F. Č.. XX/A, L. finančné prostriedky vo výške 1000 Eur, ktoré si pre vlastnú potrebu ponechal, čím takto svojím konaním spoločnosti O., Y.. N..K.. spôsobil škodu v celkovej výške 1000 Eur

t e d a
v bode 1 a 2 obžaloby

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu

t ý m s p á c h a l

v bode 1 a 2 obžaloby

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 44 Tr. zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, nakoľko má za to, že trest uložený mu trestným rozkazom OS Košice - okolie sp. zn. 3T 50/2015 zo dňa 20.5.2015 s právoplatnosťou zo dňa 5.6.2015, ktorým mu bol uložený peňažný trest vo výške 800 Eur, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 12 mesiacov je dostatočný.

Podľa § 287 Tr. poriadku súd ukladá obžalovanému uhradiť poškodenej strane U. S. P. J., I. S. Č.. X, Z.: XX XXX XXX škodu vo výške 1000 (jedentisic)Eur.

o d ŏ v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len súd) vyššie uvedenej spisovej značky zo dňa 25.9.2014 bol H. X. (ďalej len obžalovaný) odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona k peňažnému trestu vo výške 300 Eur, náhradnému trestu vo výmere 60 dní s povinnosťou nahradiť poškodenej strane U. S. P. Y.. N.. K.. J. škodu vo výške 1000 Eur.

Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Košiciach (ďalej len KS) svojim uznesením sp. zn. 8To 7/2015 zo dňa 8.6.2015 zrušil vyššie uvedený rozsudok a vrátil vec súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol z dôvodov uvedených v tomto uznesení.

Súd si osvojil vytýkaný formálny nedostatok svojho zrušeného rozsudku t. j. že v znení skutku 2/ je uvedené, že k samotnému skutku malo dôjsť „v poisťovni prokuristu“ , pričom správne má byť „v postavení prokuristu“ tak, ako je to uvedené nielen v bode 1/ rozsudku, ale aj v samotnom uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 18.9.2012 (na č. I. 5).

Súd uvádza, že uvedená formálna nepresnosť nastala z dôvodu prepísania textu z obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I (ďalej len OP) do rozsudku súdu, pričom z vyššie uvedeného je zrejmé, že ide len o formálnu chybu pri prepisovaní textu jednak OP, ale i súdu, čo súd odstránil tým spôsobom, že v tomto rozsudku uviedol správny text.

Keďže KS v revíznom uznesení nevyčítal súdu žiadne ďalšie pochybenia, súd považuje vykonané dôkazy na všetkých HP, ktoré boli vykonané pred vyhláseným a KS zrušeným rozsudkom za relevantné, avšak pre úplnosť tieto znova uvádza:

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov - poškodených, svedkov, prečítaním listinných dôkazov a zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd uvádza, že Okresná prokuratúra Košice I. (ďalej len OP) v priebehu konania na hlavnom pojednávaní (ďalej len HP) požiadala o vymenovanie strany č. 2 obžalobného návrh (na č. I. 130) z dôvodu upresnenia oboznámenia sa s listinnými dôkazmi v zmysle § 269 Tr. poriadku v bode 2 obžalobného návrhu, pričom súd musí konštatovať, že i v tomto dodatku sú ďalšie nepresnosti, ktoré súd uvádza v tomto odôvodnení.

Obžalovaný H. X. (ďalej len obžalovaný) na HP (na č. I. 158) vypovedal a v podstate sa priznal ku spáchaniu skutku, keďže uviedol, že od firmy U. S. P. Y.. N.. K.. (ďalej len poškodená U.) a od spoločnosti O. Y.. N.. K.. (ďalej len poškodená O.) tieto finančné hotovosti vo výške 1000 Eur prevzal a uložil do pokladne U. S. (ďalej len U.) ako poisťné krytie a výška poisťného krytia slúžila na krytie poisťných udalostí spoločností. Nejednalo sa o fiktívny poisťný dekrét, nakoľko poisťný dekrét vystavil ako prokurista spoločnosti, ktorú v t. č. vykonával v súlade s legislatívou. Poisťné dekréty u oboch firiem vznikli na základe poisťnej udalosti, ktorá sa stala poškodenej O. v decembri roku 2008 a ešte v júni roku 2009 poisťná udalosť nebola zo strany prepravcu uzavretá. Voči objednávateľovi U. Y. Q. si spoločnosť U. nemohla dovoliť taký dlhý termín plnenia. Následne sa pýtal kolegov z U. Q. ako postupujú v podobných prípadoch, keď sa poisťné udalosti nevybavujú promptne a bolo mu poradené, že má vystaviť poisťný dekrét s výškou krytia do 1000 Eur, ktoré by boli použité počas celého poisťného plnenia pre prípad vzniku týchto škôd. To u oboch firiem vykonal. U oboch dopravcov bola dohoda, že sa im po ukončení spolupráce výška tohto krytia vráti, avšak v januári roku 2010 v danej spoločnosti, kde bol zamestnaný dostal výpoveď a hotovosti - poisťné boli ponechané v jeho kancelárii v pokladni. Posledný deň jeho zamestnania, bola bez jeho prítomnosti, kancelária otvorená násilne, bol vymenený zámok a tak oznámil zástupcom U., že práh svojej kancelárie neprekročí.

Obžalovaný opätovne uviedol, že v poisťnom dekréte je uvedené, že na základe dohody prevzal 1000 Eur a tú vložil do pokladne vo svojej kancelárii. Ohľadne sumy 400 Eur, ktorá bola poukázaná na jeho osobný bankový účet vypovedal, že pán U. g a pani N. nestihli sa osobne dostaviť do Košíc a nemali celé poisťné krytie 1000 Eur, tak 600 Eur poukázal do pokladne U. a 400 Eur mu zaslali na jeho osobný účet. Ďalej obžalovaný uviedol, že funkciu prokuristu v U. vykonával od 28.6.2006 až do 8.2.2010 a jeho funkcia bola zrušená v novembri roku 2009. Celý tento čas mal prístup k účtom spoločnosti a s nimi aj

disponoval, pričom počas výkonu funkcie nevznikli žiadne pochybenia. Poistné dekréty U. vystavoval až v roku 2009 po vzniku poistnej udalosti v preprave tovaru pre U. Y. Q..

Poškodené strany pri uzatváraní dohody o poistných dekrétach nemali žiadne výhrady. Následne obžalovaný popísal spôsob odovzdávania agendy v posledný jeho pracovný deň na konci januára 2010. Ďalej uviedol, že to bol on, kto navrhol poškodeným uzavrieť poistné dohody aj s výškou sumy 1000 Eur. Tieto finančné prostriedky nezaúčtoval na účet U. na základe pokynu konateľa, uložil ich len do svojho písacieho stola s tým, že po uplynutí obdobia poistenia sa tieto hotovosti vrátia dopravcom - poškodeným. Obžalovaný potvrdil že to bol on, ktorý vystavil poistný dekrét pre poškodenú U. (na č. I. 76) s tým, že taký poistný dekrét vystavil i pre poškodenú O.. Takisto potvrdil vystavenie príjmových a výdavkových pokladničných dokladov pre poškodenú O. (na č. I. 74).

OP na HP okrem iného požiadal súd, aby pri hodnotení dôkazov neprihliadol na výsluchy obžalovaného v prípravnom konaní (ďalej len PK) na č. I. 114 - 116 z dôvodu, že tento výsluch bol vykonaný k inej trestnej veci (na č. I. 163).

Súd na základe návrhu uvedenom v obžalobnom návrhu OP vypočul H.. M. Y. právnu zástupkyňu U., avšak po jej výsluchu OP navrhol súdu neprihliadať na tento procesný úkon vykonaný na HP ani v PK (na č. I. 163)

Spolukonatelia spoločnosti U., svedkovia - poškodení J. U. (ďalej len poškodený U.) a W. N. (ďalej len poškodená N.) na HP (na č. I. 181 resp. 184) v podstate zhodne vypovedali, že obžalovaného poznajú od roku 2009 na základe spolupráce s U., kde bol konateľom. Obaja v podstate zhodne popísali aj stretnutie s obžalovaným, ktoré bolo za účelom dojednaní kamiónovej prepravy, pričom obžalovaný im dal podmienku, že musia vyplatiť 1000 Eur za poistný dekrét, ktorý on vystavil a na základe ktorého mohli podpísať zmluvu a začať ďalšiu spoluprácu. Ako dôvod obžalovaný uviedol, že sú to nové služobné pravidlá vo firme a každý dopravca, ktorý chce spolupracovať s U. musí mať takýto poistný dekrét. Keďže v tom čase nemali hotovosť 1000 Eur a stretnutie bolo v O. K. O., obžalovaný sa vyjadril, že to môže byť aj v splátkach a tak mu na mieste do rúk vyplatili 600 Eur, ktoré vybrali z účtu U. o čom im nevydal žiadny pokladničný doklad a následne na jeho osobný účet poukázali sumu vo výške 400 Eur, lebo to tak obžalovaný chcel. Následne sa dozvedeli, že obžalovaný už v U. nepracuje a suma vo výške 1000 Eur im doposiaľ nebola vrátená.

Súd hodnotí výpoveď svedkov - poškodených ako dôveryhodnú, presvedčivú, bez vnútorných rozporov, ktorá je v podstate verifikovaná ďalšími vykonanými listinnými dôkazmi.

Svedok - poškodený Z.. Y. U. (ďalej len poškodený U.) za poškodenú spoločnosť O. na HP (na č. I. 218) vypovedal, že obžalovaného pozná v súvislosti s obchodnými vecami, kupoval od neho náves. V roku 2008 prišiel obžalovaný s nejakou novou situáciou. U. vybrala nejaké peniaze na možné vzniknuté škody, ktoré by v prípade ich spolupráce pri transportoch mohli nastať. On to na základe týchto informácií prijal s tou podmienkou, že dá zálohu, ktorá bude vedená ako záloha na vzniknuté škody. Hoci namietal, že spoločnosť má poistenie tovaru pri vykonávaní medzinárodnej kamiónovej dopravy, obžalovaný trval na tom, že pokiaľ tento depozit nebude vložený, tak nebude môcť vykonávať prepravy, na čo mu dal 1000 Eur o čom mu obžalovaný vydal príjmový doklad, ktorý verifikoval na č. I. 74. Následne poškodený U. opísal situáciu, kedy mohlo dôjsť k spôsobeniu škody, ktoré však vznikli v iných spoločnostiach. Následne sa dozvedel od špedičnej firmy U. Q., že obžalovaný ukončil spoluprácu a preto sa s ním nemohol spojiť za účelom vrátenia vložených finančných prostriedkov. Následne mu obžalovaný povedal, že peniaze má uložené vo svojej kancelárii ktorá bola násilím otvorená a peniaze vraj z nej zmizli. Obžalovaný bol však ústretový a chcel sa s ním vyrovať a to v určitých splátkach tak, že mu vyrovnal celú dlžnú sumu vo výške 1000 Eur, takže do jeho výsluchu na HP mu bola vrátená celá suma. Poškodený U. ďalej vypovedal a potvrdil po nahliadnutí do spisu na č. I. 73, resp. 74, že proforma faktúra č. XXX/XXXX na sumu 1000 Eur zo dňa 27.8.2008, ako aj výdavkové a príjmové pokladničné doklady mu na jeho požiadanie vystavil a vydal obžalovaný, pričom zdôraznil, že takéto zálohy sa vo všeobecnosti pri preprave nevyberali, t. j. išlo o výnimočný prípad, resp. o jedinečnú zmluvu na 1000 Eur, ktorú žiadal obžalovaný pri prepravovanom tovare a potvrdil tiež skutočnosť, že má vedomosť, že takto bola suma 1000 Eur zaviazaná i poškodená U..

Súd hodnotí výpoveď poškodeného U. ako dôveryhodnú a presvedčivú a verifikovanú ďalšími vykonanými listinnými dôkazmi, pričom tento vysvetlil rozpory vo vzťahu k výške škody, keď v úvode uviedol, že sa jedná o 2000 Eur, avšak neskôr túto opravil na 1000 Eur, keďže 1000 Eur bola akontácia.

Svedok Z.. E. U. (ďalej len sv. U.) na HP (na č. I. 205) vypovedal, že obžalovaný bol jeho kolega, spolupracovali v U., kde pôsobil ako prokurista tejto spoločnosti na Slovensku, pričom jeho úlohou bol o získavať nových zákazníkov. Všetky faktúry, ktoré boli splatné na účet U. a so všetkými účtami U.

disponoval len riaditeľ, ktorý je Rakúšan a žije v Rakúsku. Žiadne peniaze v hotovosti obžalovaný ako prokurista brať nemal. Nikdy sa nestalo, aby partneri U. platili nejaké finančné prostriedky v hotovosti ani sa nevyberali žiadne zálohy na poistné plnenia. Svedok U.F. ďalej opísal svoju predchádzajúcu pracovnú náplň, pričom uviedol že s obžalovaným mal priateľský a kolegiálny vzťah a nemali spolu žiadny konflikt. Ďalej sa vyjadril k spôsobu prevzatia kancelárie obžalovaného po jeho prepustení z U., pričom po odstránení rozporov z výpovede z PK zotrval na svojej výpovedi ohľadne poistných dekrétov U., keď uviedol, že táto nikdy také nevystavovala. Poistný dekrét na č. I. 76 bol podľa neho vytvorený z objednávkového formulára, keď nápis objednávka bol zrušený a bol napísaný text - poistný dekrét. On ani ostatní prokuristi nemali v kompetencii niečo také vystavovať. Toto svoje tvrdenie oprel o zaužívanú prax, t. j. mal by vedomosť o tom, že sa majú vydávať obdobné poistné dekréty a vyberať finančné čiastky, avšak takéto nariadenie by muselo prísť z Rakúska, avšak neprišlo. Sv. U.Ö. opakovane po nahliadnutí do spisu na č. I. 76 uviedol, že to nie je poistný dekrét, je to len obyčajný objednávkový formulár prepísaný na poistný dekrét a nechápe, čo vlastne tento dekrét mal znamenať a na čo mal slúžiť. Taktiež uviedol, že U. nikdy nevydávala proforma faktúru (na č. I. 73).

Aj túto svedeckú výpoveď hodnotí súd ako dôveryhodnú, presvedčivú bez vnútorných rozporov, ktorá je vo svojej podstate verifikovaná ďalšími vykonanými listinnými dôkazmi.

Svedkyňa Z.. J. X. na HP (na č. I. 179) vypovedala, len že obžalovaného nepozná, pre U. jej spoločnosť Z. E. W. O. X.. Y.. dodávateľským spôsobom zabezpečovala účtovnú a daňovú agendu, vedela o tom, že obžalovaný je prokurista U., pričom z predložených účtovných dokladov vyplýva, že U. vykonávala účtovníctvom v súlade s platnou legislatívou a neboli zistené žiadne nezrovnalosti.

Podľa súdu svedeckú výpoveď svedkyne možno hodnotiť ako priamy dôkaz, ale len vo vzťahu, že spoločnosť Z. E. W. O. X.. Y.. ktorej je svedkyňa pracovníčkou dodávateľským spôsobom zabezpečovala účtovnú a daňovú agendu pre U. a preto nie je jej výpoveď hodnotená ako dôkaz vo vzťahu k prejednávanej veci.

Z prečítaných výpisov z Obchodného registra (na č. I. 61 - 65) resp. výpisov zo Živnostenského registra (č. I. 66 - 72) je zrejmé, že všetky v rozsudku uvedené spoločnosti boli registrované v Obchodnom resp. Živnostenskom registri a je známe aj ich zastúpenie, t. j. že obžalovaný bol U. len prokuristom nie štatutárom a jednotliví poškodení boli spoločníci resp. konatelia v jednotlivých poškodených spoločnostiach.

Profaktúra U. (č. I. 73) je listinný dôkaz o skutočnosti, že obžalovaný ju vyhotovil pre poškodeného U. na sumu 1000 Eur, čo je potvrdené aj prečítanými príjmovými a výdavkovými pokladničnými dokladmi (na č. I. 74 - 75).

Poistný dekrét (č. I. 76 - 77) je listinný dôkaz ktorý vyhotovil obžalovaný pre poškodenú U. na sumu 1000 Eur, ktorého prílohou je pohyb na účte poškodenej U. na sumu 600 Eur.

Z výpisu z účty z banky obžalovaného (na č. I. 80 - 82) je zrejmé, že na jeho účet bola poukázaná zvyšná suma z 1000 Eur vo výške 400 Eur od poškodenej U..

Výdavkový doklad (na č. I. 86) súd prečítal ako listinný dôkaz, avšak pri hodnotení dôkazov ho nebude brať do úvahy, keďže nemá súvis s prejednávanou vecou, nakoľko sa jedná o cestovné náhrady obžalovaného voči U..

Súd mimo obžalobného návrhu prečítal aj listinné dôkazy, ktoré na HP predložili jednotlivé procesné strany.

Plná moc U. pre H.. M. Y. (na č. I. 198) svedčí o jej poverení zastupovať túto spoločnosť pričom jej súčasťou je aj písomné stanovisko U. (na č. I. 199 - 200) k jednotlivým na HP vykonaným procesným úkonom, ktoré súd hodnotí ako vyjadrenie poškodenej strany podľa § 46 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom predovšetkým na výpoveď obžalovaného a to, že o vložených peniazoch do pokladne U. nie sú žiadne príjmové doklady, že pán Y., N., štatutár U. nikdy nenariadil vydávať poistné dekréty, že ani U. N. ani U. Q. neuzatváralo takéto poistné dekréty, že príjmové doklady a hotovosť neboli k dispozícii (viď na č. I. 200), že obžalovaný nebol nikdy oprávnený disponovať s bankovým kontom U., že opakovane bol štatutárom napomenutý za rozdiely v účtovaní a používaní peňažnej hotovosti, a že štatutár nedal žiadne pokyny na vystavenie poistných dekrétov ani za inkasovanie sumy 1000 Eur za poistný dekrét.

Potvrdenie Sociálnej poisťovne o dávkach v nezamestnanosti (na č. I. 211 -212) predložila obhajoba vo vzťahu k obžalovanému ohľadne potvrdenia zamestnávateľa na účely nároku na dávku v nezamestnanosti.

Z pôvodných odpisov z RT (na č. I. 126 resp. 232) je zrejmé, že obžalovaný nemal v týchto žiadny záznam, avšak z aktualizovaného ORT (na č. I. 289) sa nachádza jeden záznam o tom, že obžalovaný bol trestným rozkazom OS Košice - okolie sp. zn. 3T 50/2015 zo dňa 20.5.2015 s právoplatnosťou 5.6.2015 odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona k peňažnému trestu vo výške 800 Eur a k náhradnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a k

trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 1 roka, čo je zrejme i z pripojeného spisu OS Košice - okolie.

Súd odmietol listinné dôkazy predložené obhajobou ako nedôvodné, keďže nemali súvis s prejednávanou vecou a tieto ešte na HP vrátil obhajobe.

Po takto vykonanom dokazovaní podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods.12 Tr. poriadku, súd dospel k záveru o vine obžalovaného a to bez akýchkoľvek pochybností.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba, alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu, alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Obžalovaný nepopiera, že od poškodených vyžiadal finančné čiastky vo výške po 1000 Eur, že vyhotovil poistné dekréty na výšku poistného v sume 1000 Eur, ktorá mala slúžiť na pokrytie udalostí tak, ako sa to stalo v spoločnosti U.. Nejednalo sa o fiktívne poistné dekréty, pretože tieto vystavil ako prokurista U.. Toto finančné krytie malo byť ako dôsledok iných poistných udalostí a skutočností a tiež v iných dopravných spoločnostiach aj mimo SR. Ďalej jeho obrana spočívala na skutočnosti, že výšky krytia za poistné dekréty sa poškodeným vráti, čo sa však nestalo nakoľko v januári 2010 dostal výpoveď a tieto finančné hotovosti boli v jeho kancelárii na ktorej boli vymenené zámky a preto nadriadeným odkázal, že do kancelárie už nevstúpi.

Svedkovia - poškodení U., N. i U. potvrdili skutočnosť, že odovzdali obžalovanému zálohu na poistné vo výške 1000 Eur, pričom v podstate zhodne opísali postup za akých okolností sa tak stalo, t. j. že ak nezložia túto sumu žiadna preprava vykonaná nebude, pričom po jej vykonaní im táto suma bude vrátená, čo sa však nestalo. Poškodení U. a N. uviedli, že suma 1000 Eur bola obžalovanému vyplatená v dvoch splátkach tak, že 600 Eur dali obžalovanému priamo do ruky v K. O. a keďže nemali celkovú sumu 1000 Eur zvyšných 400 Eur mu na jeho pokyn zaslali na osobný účet obžalovaného o čom svedčí aj listinný dôkaz o pohybe na jeho účte (na č. I. 77, resp. 80 - 81). Uvedená skutočnosť teda vyvracia obranu obžalovaného, keď tvrdil, že finančné prostriedky mal uložiť do pokladne U..

Obranu obžalovaného vyvrátil svojou výpoveďou aj poškodený U., ktorý vypovedal že obžalovaný prišiel s novou situáciou a to že U. vyberá peniaze za možné vzniknuté škody. Obžalovaný trval na tom, že ak nebude poistná zmluva a vyplatená čiastka 1000 Eur, tak nebude preprava vykonaná. Povedal mu tiež, že následne mu bude táto finančná čiastka vrátená. Poškodený potvrdil, že mu obžalovaný vystavil tzv. proforma faktúru na sumu 1000 Eur (na č. I. 73) a príjmové a výdavkové pokladničné doklady (na č. I. 74) na vyššie uvedenú sumu. Poškodený U. ďalej potvrdil, že len U. uzatvárala tieto poistné zmluvy ako aj tú skutočnosť, že obžalovaný mu už ako súkromná osoba, v priebehu konania uhradila v splátkach sumu 1000 Eur.

Svedok Z.. U. svojou výpoveďou úplne vyvrátil obranu obžalovaného, keď vypovedal, že je kolega obžalovaného a že všetky príjmy boli splatné jedine na účet spoločnosti U., s ktorými disponoval len jej konateľ, ktorý je v Rakúsku a všetky dispozície s financiami mohol realizovať jedine on.

Žiadne finančné prostriedky v hotovosti sa nemali vyberať, lebo žiadne povolenie resp. pokyn na takýto postup obžalovaný nemal a žiadne zálohy resp. poistné plnenia sa nevyberali na základe poistného dekrétu, ktorý je ako listinný dôkaz založený v spisovom materiáli. (na č. I. 76).

Svedok potvrdil, že tento poistný dekrét (na č. I. 76) nie je poistný dekrét, je to len obyčajný objednávkový formulár prepísaný na poistný dekrét, ktorý je prepísaný namiesto objednávky.

Svedok nevedel uviesť ani čo by malo byť podstatou tejto poistnej zmluvy a U. nikdy takéto poistné zmluvy nevydávala.

Podstata konania obžalovaného spočívala v tom, že uviedol do omylu všetkých poškodených, ktorým úmyselne predložil „poistný dekrét“ vytvorený pod hlavičkou U. za účelom neexistujúceho poistného plnenia ohľadne prepravovaného tovaru, pričom svoje konanie podporil hrozbou, že ak nesplnia ním stanovené podmienky a nezaplatia ním stanovenú sumu preprava tovarov vykonaná nebude.

O protiprávnosti konania obžalovaného svedčia aj skutočnosti, že časť poistného plnenia poškodenej U. vo výške 400 Eur si nechal previesť na svoj vlastný účet. Veď ak išlo o legálnu poistnú kauciu, mal tieto finančné prostriedky nielen od poškodenej U., ale aj 1000 Eur od poškodenej O. zaúčtovať na účet U.. Že obžalovaný konal protiprávne svedčí aj jeho samotné konanie, keď už ako súkromná osoba postupne po čiastkach vrátil poistné vo výške 1000 Eur poškodenému U.. Ďalšou skutočnosťou je i jeho tvrdenie, že nemohol vrátiť finančné prostriedky vo výške 1000 Eur poškodeným len preto, že tieto finančné prostriedky boli v kancelárii kde už po ukončení pracovného pomeru nemal prístup. Pre

súd je táto skutočnosť ďalším dôkazom, že obžalovaný konal protiprávne a pre hodnotenie dôkazov v neprospech obžalovaného, keďže tieto finančné prostriedky ak boli získané od poškodených legálne, mali byť poukázané na účet BTG a je neprijateľné a pre súd úplne irelevantné, že len z vyššie uvedeného dôvodu, t. j. pre ukončenie pracovného pomeru neboli vrátené jednotlivým poškodeným.

Z hľadiska právnej kvalifikácie konanie obžalovaného napĺňa všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona po objektívnej stránke v tom, že tento ešte pred uzatvorením a podpisom poistných dekrétov, pod hlavičkou U. vyhotovil fiktívne poistné dekréty, ktorými uviedol poškodených do omylu tým, že mu vyplatili dvakrát po 1000 Eur za neexistujúce podľa obžalovaného povinné poistenie prepravovaného tovaru, čo podporil aj hrozbou, že ak na tieto podmienky nepristúpia, preprava tovaru vykonaná nebude a o túto sumu sa na škodu poškodených obohatil, čím spôsobil na cudzom majetku škodu malú.

Objektívna stránka konania obžalovaného je daná formou priameho úmyslu, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Motívom konania obžalovaného, ktoré malo vôľový charakter s cieľovým zameraním bolo získanie majetkového prospechu.

Protiprávnosť konania obžalovaného je veľmi veľká, pretože porušil najvýznamnejší objekt chránený Ústavou SR a Trestným zákonom a to záujem spoločnosti na ochrane majetku.

Súd po zvážení všetkých okolností rozhodných pre druh a výmeru trestu s prihliadnutím k zákonným kritériám pri určovaní druhu a výmery trestu dospel k záveru, že peňažný trest uložený mu trestným rozkazom OS Košice - okolie sp. zn. 3T 50/2015 zo dňa 20.5.2015 s právoplatnosťou 5.6.2015 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona vo výške 800 Eur, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 1 roka je dostatočný na nápravu obžalovaného.

Keďže si poškodená U. riadne a včas uplatnila nárok na náhradu spôsobenej škody, súd zaviazal obžalovaného povinnosťou uhradiť tejto škodu vo výške 1000 Eur a keďže v priebehu konania obžalovaný uhradil škodu poškodenej O., súd sa touto otázkou ďalej nezaoberal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice I.